

Előfizetési árak:
 Egész évre frt 10.—
 Félévre „ 5.—
 Negyedévre „ 2.50
 Egy hónap „ 1.—
 Egyes szám 4 kr.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
 Főplaccz, a városháza
 aszamben.
 Hirdetések a logmár-
 sékaltebb árszámítás
 mellett.

Megjelenik mindennap,
 Vasárnap kivétellel

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

A korona bizalma.

November 26.

Az ellenzéki lapok, sőt számosan az ellenzék tagjai közül is jönnek látják nap-nap után guny tárgyává tenni br. Bánffy Dezsőnek azon kijelentését, hogy ő s az ő kabinetje bírja a korona bizalmát.

Mi ebben a kijelentésben semmi gunyolni és kifigurázni valót nem találunk, ellenkezőleg: azt határozottan örvendetes ténynek tekintjük.

A parlamentárizmusnak az a lényege, hogy a kormány a többség tagjaiból kerüljön ki, s bírja egyszermind az államfő bizalmát is.

Vagy alkotmányellenes, vagy forradalmi állapot az, s mindenesetre abnormis helyzet, ha a végrehajtó hatalom vagy nem a többségnek a kifolyása, vagy nem találkozik az államfő bizalmával.

Nem egy példát hozhatnánk fel a történelemből mindkét esetre nézve, s hozhatnánk fel még Angolország történelméből is. Ott van a Melbourne-kabinet esete. De még többet hozhatnánk fel Franciaország történelméből. A Guizot-kabinet elvesztette a parlament többségének bizalmát, az 1791-i végrehajtó hatalom pedig teljesen nélkülözötte XVI. Lajos bizalmát. Mind a kettő nagy veszélyeket rejtett méhében. Amannak a következménye február 24-e, emezé pedig aug. 10-e lőn.

Ilyen eredményeket pedig csak nem akarhat a mi ellenzékünk.

Egyformán sajnálatos dolog, ha a végrehajtó hatalom nem bírja a parlament többségének, tehát alkotmányos fogalmak szerint az ország közvéleménye többségének bizalmát s ha az nem rendelkezik a korona bizalmával. Hazánk újabb történelme is mutat fel erre pregnans eseteket.

1861-ben a törvényellenes Forgách-regiment bizony perhorreskálta az akkori országgyűlés minden árnyalata. Nem is lett az alkotmány visszaállításából semmi.

S a mult évben, miért, miért nem? — nem tartozik a dologra, a Wekerle kabinet, mely a parlament többségének teljes bizalmát bírta, elvesztette a korona bizalmát. S az ünnepelt kabinetnek demissionálnia kellett. Ez sem nevezhető normális állapotnak.

De azért egyáltalán nem alkotmányellenes dolog. A korona sehol sem pictus masculus, legfőlebb Lengyelországban volt az s ott is maga után vont a kikerülhetlen következményként magának az államnak rombadóltét. Legkevésbé pictus masculus pedig nálunk Magyarországon, hol a korona fényét a dynasztikus érzelmeknek minden magyar szívből visszasugárzó vallásos ragaszkodása emeli olyan magasra.

A korona alkotmányos fogalmak szerint az ország törvényhozásával egyen-

rangu tényező, melynek nálunk korlátlan vétőjoga van. Elbocsájthatja a kabineteket s ujakat nevezhet ki.

Ezen jogát azonban a parlamenti többség respectálásával gyakorolhatja. Vagy a többség tagjaiból olyanokat hívhat meg a korona tanácsába, kik bírják a többség bizalmát, vagy az országgyűlés felosztásával a választó nemzetre appellálhat. S ha az új választás nem adja meg a többséget a korona kinevezett tanácsosainak, akkor a korona kénytelen ezeket elbocsátani.

Ez folyik a parlamentárizmus követelményeiből.

Nálunk az utóbbi eszközökhöz nem folyamodott a korona. Elbocsájtotta ugyan azt a kabinetet, melyben nem bizott, de az újat ismét csak a többség tagjaiból nevezte ki.

Ez a korona részéről a lehető legcorrektebb, legparlamentálisabb eljárás volt.

A helyzet talán mostan az, hogy a kormány tagjai egyformán rendelkeznek úgy a koronának, mint a többségnek bizalmával.

S ez nemcsak hogy guny tárgyává nem tehető, hanem ennek lelkéből örülhet minden alkotmányos érzelletű magyar ember.

A mi viszonyaink között a lehető legártalmasabb hatású lenne az, ha a korona és törvényhozás nem értenének egyet. Ez egy csapásra bevágná Ma-

T Á R C Z A.

Regény a színházban.

(Egy öreg orvos elbeszélése.)

Irta: Törös Tivadar.*

I.

Abban az időben voltam már, mikor az ember már nem a darabokért, hanem a publikumért jár a színházba. Egyik budapesti nagy kórházban praktizálva, fiatalon, kalandok után vágyva, pár év alatt annyit jártam színházba, hogy mikor egy nagyobb vidéki városban ütöttem föl az orvosi táblát egy házra, valósággal megüldöttem a nyájaskodáson, hogy megkínáltak a színházi orvosi állással.

Estéről-estére ott ültem hát a zsölyémben, hogy szolgáljak a színészhölgyek és urak egészségére.

Az első héten már ismertem az egész közönséget. A páros- és páratlan bérlők hölgyeinek névsorát, akire nézve elhatároztam, hogy valamelyiknél megállapodom. Ő lesz az én színházi ismerősöm, vonzeröm, akiért a színházba fogok járni és a ki az unott fölvonások alatt szórakoztatni fog.

Viruló, ifjú leány volt. Nyugodt lelkiismerettel lehetett volna róla mindennap egy verset írni.

A pábolyuk a tulsó oldalon volt és én a

zsölyémből egész estén át nyugodtan látszóvethettem.

Az első pár napon nem vette észre érdeklődésemet; vagy talán meg akart győződni, hogy csakugyan neki szól? mert később, már ahogy beléptem a nézőtérre, képes volt még a színpadról is elfordítani tekintetét, hogy felém nézzen és fogadja néma köszöntésemet.

Aztán rendesen leültem a zsölyémbe. Fogtam a látszóvet és a mikor láttam, hogy sem a papa, sem a mama nem ügyelnek a leányra, hátradőltem és egész odaadással néztem őt, néha csaknem egy egész fölvonás alatt.

Nagy, izgalmas öröm fogott el aztán, mikor megfigyeltem, hogy észreveszi ragaszkodásomat és később — tetteve, hogy valaki másra néz — reám nézett a látszó mögött letekintve . . .

Később azt kezdtük észre venni, hogy gondolunk egymásra. Ha valami mulatságosat mondtak a színpadon, én mindjárt feléje néztem, hogy nevet-e rajta? Egyszer ő is így tett, és emlékezem, hogy hosszasan, minden tételelem nélkül néztünk ekkor ünneledten, mosolyogva egymásra. De a mama éppen akkor a leányára tekintett véletlenül, és kíváncsian követve a tekintetét, — hogy hova nevet olyan sokatmondólag — felém fordította a látszóvet, de én akkor már a színpaddal voltam elfoglalva, míg a kicsi, nyugtalan tekintettel nézegette a színpadot, és én éreztem, hogy szeretne felém nézni, de nem mer. Ilyen apró vorások, külsőségek után

kezdtem ismerni az ő egész lényét. Nagyon jól esett ha — mikor az egész közönség valami ostoba mókán erősen nevetett, — ő felém fordult egy olyan tekintettel, mintha azt kérdezte volna: Hogy lehet ilyen izléstelenégen nevetni? . . . Ha valami szép mondás meghatotta, újra engem kérdezett meg tekintetével: — Ugy-e nagyon szép? Én hálásan néztem reá, és magamban mindig azt gondoltam, hogy sokkal szebb lehet a te lelked, édeskis napom . . .

Ezek a csekélységnek látszó édes dolgok aztán napközben is elfoglaltak, és minden dologomban úgy viselkedtem, a hogy hittem, hogy neki is tetszene, ha látta. Az estét pedig alig vártam, hogy menjek a színházba. Eközben azonban mindjobban éreztem, hogy valami fordulónak kell történni. Bemutatkozni nem akartam. Nagyon fiatal volt még, és dus gazdag. Ki hitte volna el, hogy szerelemből közelítek hozzá?

Talán ő se.

Ezeken az édes gondokon töprengtem egy este és kezembe hajtva fejemet ültem a zsölyémben. Hirtelen egy kicsit fölcsudtam. Valami rokon hangok ütötték meg fületem. Igen . . .

Egy fiatal színész nagy hévvel magyarázta kedvesének, a leánynak, hogy bocsássa meg a tolakodását, de csak azért jött, hogy bevallja nagyon égő szerelmét és azt, hogy egész életén keresztül szeretni fogja. Ha soha nem közelít többé hozzá, jusson mindég az eszébe, hogy szereti; és ha valaha a leány tülteheti magát a gazdagságon, adjon egy

* A korán elhunyt hírlapírótól.

Magyarország alkotmányos fejlődésének lehetőségét.

Nem tekinthetjük tehát egyébnek azt, ha némely lapok és némelyek guny tárgyává teszik azon tényt, hogy a Báffy-kabinet bírja a korona teljes bizalmát, gyerekes éretlenségénél.

Akik ezt nem restelik hangoztatni, azok nem bírnak helyes fogalommal sem az alkotmányosságról, sem a parlamentarizmusról.

El kellett mondanunk ezeket, hogy valahára véget vessünk azon üres gúnyolódásoknak s hogy rámutassunk azok alapnélküliségére.

Ne adja a magyarok nemtője, hogy valaha olyan időket éljünk meg, midőn a magyar kormány vagy a parlament többségének, vagy a koronának bizalmával ne rendelkezzenek.

Ebben van egyedül a mi állami prosperálásunk, a mi jövőnk feltétele.

H—i M.

— Belföldi hírek. (A király a millenniumon.) Ő felsége, a millennium nemzeti ünnep programját újabban ismét egy érdekes és örvendetes ponttal gyarapította. Elrendelte ugyanis, hogy jövő év június 2-án a budavári új királyi palota zárókövének letétele nagy ünnepséggel menjen végbe. A zárókövet maga ő felsége fogja a kormánynak, az ország méltóságainak s az országgyűlés két Háznak jelenlétében letenni. A király új otthonának felavatása ekként be van illesztve az évezredi ünnepek sorozatába, aminek örvendetes jelentőségét alig kell kiemelni. — (A képviselőház elnapolása.) A indemonty törvény letárgyalása után a kormány számítása szerint december hó 8-án, a képviselőházat, tekintettel a tömegesen megejtendő megyei tisztújításokra, január hó elejéig el fogják napolni.

— Külföldi hírek. (Baleset a cszárral) A császár lovai vasárnap, amint hazakocsizott — egy zenekar játékától úgy meg-

vadultak, hogy a császár a kocsiból kingerült, elesett és ha a hadsegéd el nem rántja, a lovak összetaposnák. Szerencsére semmi baja nem történt. A közönség, melyben a baleset híre elterjedt, természetesen nem hiszi a dolgot és azt állítja, hogy a császár ellen merényletet intéztek, mely azonban nem sikerült. — (A keleti bonyodalom.) A konstantinápolyi diplomácia véleménye szerint elengedhetetlen egy európai konferencia összehívása a török viszonyok szabályozására. Konferencia nélkül a hatalmak egyetértése nem vezet praktikus eredményre. Az a tudat, hogy a további lépéseket el kell halasztani, a míg a konferencia megtartatik, arra bírta a hatalmakat, hogy együttes eljárásokat egyelőre bajóknak megkötésére szorítottak. A négy nagyhatalom nagy követői, melyek Erzerumban konzulátusokkal bírnak, felszólaltak a portánál azon erőszakoskodások miatt, melyekről hozzájuk érkezett jelentésekből vettek tudomást, a melyekből kitűnik, hogy a támadók nem az örmények voltak.

Országgyűlés.

A képviselőház tegnap folytatta a költségvetést. Ezt megelőzőleg harmadszor kerülték szavazásra a szombaton elfogadott vicinális vasutakról szóló jelentések.

Harmad-zor is megszavazták a szóban forgó vicinális vasutakat. Majd az elnök bejelentette, hogy a Háznak egy munkás, régi tagja letette mandátumát. Tudomásul vették és az új választást el fogják rendelni.

Et nunc veniam... Ismét a költségvetés!

Szalay Károly szolgált a lever de rideauval, kedélyeskedve mondván bírálatot, persze nem a költségvetésről, hanem — a politikai helyzetről. Az öreg urnak egyszerűen csak a pipa hiányzott a szájából, egyébként teljesen pipaszó mellett szokásos és nívóju diskurázást vitt véghez, persze élénk muattatására mindazoknak, akik a pipaszónak barátai.

Szalay után, mivel a közmondás szerint is valami jobb ritkán következik, felállott Polónyi Géza, a nagy névtelen és rettentően kinyújtott beszéddel bizonyította az ő kiegyezésellenes igazait, a melyekre ma

különösen tetszetős tolettet öltött, csak hogy lehetőleg megkedveltesse azokat — Apponyi Albert gróffal.

A Ház türelmének ez az utóbbi megpróbáltatása közel három óra hosszat tartott, de azért nem mulott el a Házról minden haszon nélkül. Jó tanúságai vannak ennek a beszédnek Apponyi Albert gróf programjára nézve, a miről kimutatta ma Polónyi is, hogy ennél a nemzeti párti programnál meddőbb valami nincs, nem is volt és nem is lesz soha a világon.

Ezt megmondtuk Apponyi Albert grófnak nem egyszer mi is. Nekünk azonban nem hitte el Apponyi gróf. No, most egyik fegyvertársa, Polónyi Géza olvasta rá a nemzeti párt vezérére programjának sivar meddőségét. Neki a fegyvertársnak, talán majd csak elhiszi!

Az ülés végét Lukács Gyula beszélt ki, a ki természetesen szintén a költségvetés ellen foglalt állást.

Diplomás nők.

Debreczen, november 26.

Magyarország, ez a rohamosan fejlődő fiatal kulturálm egy lépéssel, még pedig nagy lépéssel ismét elibe vágott több régi műveltséggel bíró nyugati országnak.

A nyáron örvendetes föltünést okozott az a hír, hogy a Wlassics Gyula kultuszminiszter kezdeményező lépéseket tett a megfelelő előképzétséggel bíró nőknek a tudományos pályára való befogadása végett.

Ez a mozgalom — mint már tegnap távirataink között jelentettük — most diadalra jutott.

Wlassics miniszter nemcsak azt vitte keresztül törhetetlen erélyvel, hogy a nők gyógyszerészi pályára léphessenek, amit pedig több általa megkérdézett szaktestület ellenezett, hanem merészen tovább ment a reformok útján és megnyitotta a nők előtt az orvosi és tanári pályák sorompóit is.

Ő Felsőleg legmagasabb jóváhagyását is kinyerte a közoktatási miniszter ehhez a reformhoz, melylyel a magyar társa-

jelt egy szóval, egy biztató tekintettel és ő a lábához borul. A leány a szinpadon, e szavakra, csöndesen közeledett a fiatal emberhez és a kezét nyújtá neki.

— Hígyjem, hogy szeretni fog?... kérdé az ifju.

— Minden órában és perczen önmeg gondolok! — szavalta nagy hévvel a leány és amint hatásos mondatok közt elváltak, erős taps zugett föl.

E jelenet hatása határozott.

— Történjék bármi, én feléje nézek most! — gondolám és a másik pillanatban forróláz ömlött végig rajtam. Valami édes bódút fogott el.

A hogy a páholy felé néztem, mintha már várt volna reám, úgy tekintett felém.

De, a mint e büvös jelenetek a hatása alatt, folyton ajkához tapadtak szemeim, hirtelen valaki válon érintett. Egyik jegyzető volt. Beteghez hívtak.

Nem tehettem mást. Kisziettem a nézőtérrel. A kijáratnál, még egyszer visszánéztem a páholy felé.

Szegény édes, úgy tekintett felém, mintha azt mondta volna:

— Hát éppen most hagysz el?...

II.

Valami falusi beteghez lánczolódtam, egy egész hétre. Soha úgy nem vártam még betegemnek a fölépülését, mint ezét, hogy mehessek vissza a városba, — siessek a színházba.

Végre itthon voltam. Az első este már

színházi zsölyémbe talált, de a páholyban különös változást vettem észre.

Egy öreges, kicziczomázva öltözött ur ember ült a páholyokban. Kissé kopaszos vala, de fiatalos élénkséggel társalgott, valóságos költő rajongva a mama és a papától, míg ő időközben nyájasan fordult az én szép mhez, ki — nagy elégtélelemre — föltűnő komolysággal fogadta az öregedő ur nyájaskodásait. A kitiűtetett és általam már sgyűlölt idegen, az előadás végén fölsegítette a leány köpenyét és karonfogva ment elől vele haza.

Tisztán láttam mindent. Hiszen ez házasság. Az is lett. Nem tehettem, nem szólhattam ellene semmit. Mi jogon? A képzelődéseim árán?

Kinevetne mindenki.

Többet nem ítem esténkiem a zsölyémbe. A színház ugyanis a vége felé járt, de különben is nem tudtam nézni azt az embert mellette és nem tudtam kiálani azt a hidegséget, hogy soha se néz felém.

Hát álom, képzelődés volt minden.

III.

A hogy az ősz megjött, ő is visszajött a férjével. A Kárpátokban jártak az egész nyáron. Ő csak úgy ragyogott szépségében, és én éreztem a kimondhatatlan fájdalmat üdvösségem vesztén.

Otthon maradtam minden este. Inasomat küldtem egy neki való jeggyel a színházba, hogy ha keresnek, — jöjjen rögtön értem.

Hónapokig tartott ez az eltemetkezés.

Egy késő téli estén, kikelt arczczal rohantam be hozzám az inasom.

— Egy ur haldoklik a színházban! — kiáltott és a másik perczen már együtt rohantunk az utcán a színház felé.

A földszinti baloldali páholyok ajtajához vezetett, a hol alig tudtam az összevödült embertömegen áthatolni inasom után. Egész vérem a szívemhez tódult, a mikor megláttam az ismerős páholy előtt, két székre fektetve heverni — az ő férjét.

A szép asszony, éppen a férjének a mellén tépte föl az inget, mikor oda értem. S őtanul nézett reám és félreállott. Hozzá hajoltam a tetszalottként fekvő emberhez. Pár pillanat mult el és én odafordultam a iránkozó mamához, hogy tudtára adjam a halál híret...

IV.

Egy év multau már együtt ültem vele az én feleségemmel a páholyban. Boldogságunk annyira eragadott, hogy gyerekeké tettünk és én olyankor fölkerítem a zsölyémbe az üdömat, hogy engedje át egy-egy fölvonásra helyét... És én úgy tettem, mint régen....

Lopva néztem föl a feleségemre és ő nagyon hidegen, végtelenül jól álló méltósággal nézett velem rajtam. De aztán alig várta is az előadás végét, hogy még utközben öcöljük össze-vissza egymást, az apáék nagy örömr...

dalmi kerd

forduló por

Wlassics

tét már kü

Tekin

sicsnak e

czélja az,

növelje, e

pesítő ok

feltételekh

a képesítés

kiket err

feltétel e

Hogy csa

gosult nő

rezolució

egyes eset

Ami

iratkozás

illeti, err

hagyott i

séges kép

nyitványt

rezni. Hog

sics Gyula

Ugyanis,

ban példá

felsőbb le

jelentkezi

tetni lehe

kilátásuk

az említet

az esetben

tátásügyi

latin nyelv

Mag

mulva a

orvosi re

a gyógyse

kik ezeki

nem való

csak elvé

vendékek

gálatot k

nek több

is mutatj

a diplom

—

A

Gró

miniszter

intézkett

melyben

propagál

lódésének

totta fel

értésiti

hogy a

be, s mi

letek, k

érdeklőd

ország e

vást vá

katlanul

kiállítás

majdnem

röpirato

kérnek s

való ter

fölöslege

miniszte

azonnal

A legn

németer

jelentés

A

Az

litáson

dalmi kérdések egyik legfontosabb részében forduló ponthoz juttatta.

Wlassics Gyula erre vonatkozó rendelkezését már közelebb ki is fogja tocsátani.

Tekintettel azonban arra, hogy Wlassicsnak e régi óhajítás teljesítésével nem volt célja az, hogy a tudományos proletariátust növelje, ennél fogva a nőknél e pályára képesítő oklevelek megszerzését bizonyos feltételekhez kötötte. Egyik feltétel az, hogy a képesítésre azok a nők bocsáttatnak, akiket erre tehetségök képesít. A második feltétel ennek az elsőnek kiegészítő része. Hogy csakugyan a tehetségük fogva jogosult nők nyerjenek engedélyt, a királyi rezolúció ez engedély megadását minden egyes esetre a közoktatási kormányra ruházta.

Ami már most az egyetemre való beiratkozás feltételét, az érettségi bizonyítványt illeti, erre nézve is van Wlassicsnak jóváhagyott intézkedése. Az érettségihez szükséges képesítést és magát az érettségi bizonyítványt a nők magán uton fogják megszerzeni. Hogy azonban megszerzhessék, Wlassics Gyula ezen is szándékozik könnyíteni. Ugyanis, ha valamelyik felsőbb leányiskolában például a debreczeni ev. ref. egyház felsőbb leányiskolájában több olyan növendék jelentkezik, a kiknek tehetségéből következni lehet arra, hogy az illetőknek van kilátásuk a közoktatási kormány engedélyét az említett oklevelek megszerzésére, ebben az esetben a felsőbb leányiskolákban a közoktatásiügyi kormányzat engedélyezni fogja a latin nyelv tanítását.

Magyarországon tehát 4—5 esztendő múlva a női intelligencia megjelenhet az orvosi rendelőszobában, a tanári széken, és a gyógyszerárban. Hogy sokan lesznek, a kik ezekre a pályára lépnek, az egyelőre nem valószínű, már csak azért sem, mivel csak elvétve akadnak most olyan leány-növendékek, a kik a gimnáziumi érettségi vizsgálatot ki bírják állani; idővel azonban lesznek többen s mint más országok példája is mutatja, jól be is fogják tölteni helyüket a diplomás élethivatásban.

Millennium.

— A kiállítási sajtóiroda értesítései. —

A konzulátusok és a kiállítás.

Gróf Goluchovszky Ageron külügyminiszter, mint már megirtuk volt, körlevelet intézett a császár és királyi konzulátumokhoz, melyben a budapesti ezredéves kiállítás propagálására és a külföld általános érdeklődésének felkeltésére és ébrentartására szólította fel őket. Most a külügyminiszter arról értesíti báró Bánffy Dezső miniszterelnököt, hogy a konzulátusok jelentései sorra érkeztek be, s mindenünne azt tudatják, hogy a testületek, kamarák és magánosok mindenütt nagy érdeklődéssel és várakozással vannak Magyarország ezredéves ünnepe iránt, s így bizvást várható, hogy külső országokból szokatlanul nagy számban fogják a budapesti kiállítást látogatni. A külföldi konzulátusok majdnem mind, számos plakátot, prospektust, röpiratot és ismertető és leíró jelentéseket kérnek a kiállításról, a melyeknek kellő helyen való terjesztésről gondoskodni fognak. Talán fölösleges külön kiemelni, hogy Dániel Ernő miniszter utasítására a kért nyomtatványokat azonnal elküldötték az illető konzulátusoknak. A legnagyobb érdeklődésről egyébként a németországi, olaszországi, szejbiai és romániai jelentések szólnak.

A közös hadsereg a kiállításon.

Az osztr. magyar közöshadügy a kiállításon külön pavillonban rendkívül érdekes

és gondosan elkészített csoportokban lesz bemutatva. A tanulságosan összeállított gazdag anyag a közöshadügy megbízása folytán már együtt van a bécsi Arsenalban, és a hadsereg részéről külön e célra kijelölt három szakközeg által lesz a kiállításon rendezve. A kiállítandó tárgyak közül különösen érdekes az 1863-ban készült ágyú, melyen *Ő Felsége* tanulta először az ágyulövést, azután egy tüzércsoport művészileg utánozott lovakkal és katonákkal teljesen felszerelve és egy hegyi ágyú ütég munícióval és három igással; továbbá fel lesz állítva egy gulyakoszus a hadsereg által használt összes fegyvernemekből. A katonai pavillon falai érdekes szakképekkel és festményekkel lesznek díszítve és számos fénykép utánpótlásban hadseregünk és a katonai élet jelenetei változatos képekben lesznek bemutatva.

Reformátusok konventje.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, november 25.

A magyarországi ev. ref. egyetemes konvent, mely f. évi nov. 2-ára Kolozsvárra hivott össze, Pap Gábor dunántúli ev. ref. püspök halála miatt elnapolván ülésait, ezeket Budapesten tartotta f. hó 21., 22. és 23. napjain, Kun Bertalan püspök és Tisza Kálmán főgondnok elnöklése alatt. Jegyző volt: Tóth Sámuel. Debreczenből jelen voltak: Kiss Áron püspök, Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző, — gróf Dégenfeld József és Kiss Albert konventi tagok.

21-én tárgyalta az egyetemes ev. ref. lelkesítő-örvénypénztár alapszabályait, melyeket az egyházkerületek véleményének lehető figyelembevételével az erre kiküldött konventi bizottság állapított meg; e bizottság elnöke Szász Domokos püspök, előadója Széll Kálmán. A bizottság munkálata egész terjedelmében elfogadtattott s a pénztár létesítésével, mely 1896. jan. 1-én lép életbe, egy éveti szükségnek tett eleget a konvent. Megválasztott e pénztárt kezelő bizottság, melynek tagjai Hegedüs Sándor, Szász Károly püspök, Molnár Béla, jegyzővé Petri Elek.

22-én tárgyalta a konvent a püspöki karnak az egyházpolitikai törvények életbelépése folytán követendő eljárásról szóló s az egyes egyházkerületek ideiglenes utasításainak figyelembe való vétele mellett készített bizottsági munkálatait, Szabó János előadó terjesztett elő a konventen. E munkálata, a tárgyalás folyamán, a konvent által tett pótlásokkal és módosításokkal együtt képezi alapját az utasításnak, mely a konvent részéről minden ev. ref. egyháznak megküldetik s melynek szerkesztésével Tóth Sámuel konvent-jegyző és Szabó János bizottsági előadó bizattak meg.

23-án iskolai ügyek tárgyalattak s a miskolci, kolozsvári, zilahi, székely-udvarhelyi, marosvásárhelyi és békési ev. ref. gimnáziumok államsegély iránti kérvényre konvent részéről pártolólag fölterjeszteni határozattak.

Az egyetemes tanügyi bizottság tagjává választottak: Szász Károly püspök, Baksay Sándor, Kiss Kálmán, Molnár Sándor, Vályi Lajos, Czikke Lajos, Horváth József, Szekeres Mihály, Szász Domokos püspök, Parád Kálmán, Kenessey Béla, Vári Ferencz, Fejes István, Mitrovics Gyula, Radassy György, Kérészi Barna, György Endre, Tóth Sámuel, Joó István, Kiss Albert. Ezek után a konvent Kun Bertalan püspök imájával berekesztetett, mely után az elnökségnek Szász Károly püspök mondott üzenetet.

Irodalom — Művészet.

* *Vegyes dolgok.* Ilyen című könyv hírdet előfizetést Simon István helybeli ev. ref. tanító. Az olvasóközönséghez és kartársaihoz címzett felhívása így hangzik: „Ma

már a magyar intelligens olvasóközönségnek nagyok az irodalmi igényei és méltán, mert annyi jeles és hivatott író és poéta elégíti ki napról-napra ezeket az igényeket, hogy nem csoda, ha a várakozás egyre fokozódik. Jól tudom, hogy ily viszonyok közt, az irodalmi kísérletezés és dilettantizmus nagy erkölcsi rizikóval jár. Ma már a szépirodalom kultiválása egész embert kíván, olyat, a ki minden idejét a Muzsának szentelheti. És ıme én mégis — az én ismeretlen nevemmel — a magyar olvasóközönség elé akarok lépni. Méltán kérdezheti mindenki: ki vagy? mit akarsz bemutatni? Mit feleljek ezekre a kérdésekre? A muzea nem csókolt homlokon, de ha úgy lett volna is, eltakarnák annak a nyomát azok a barázdák, a miket az élet gondolai oda szántottak. Ti tudjátok — szeretett kartársak! — minő gondok azok? Egyszer-másor azonban volt idő, a mikor valami belső sugallat írni késztetett. Így született meg néhány dolgozatom versben és prózában. (Közülök egyik-másik a lapokban is megjelent.) Ezeket akarom ezuttal a m. t. olvasóközönségnek bemutatni és még azokat a csillagászati és fizikai teljesen önálló tanulmányaimat, a melyeket végrehajtott kísérletek alapján írtam. Kiadandó könyvem címe *„Vegyes dolgok”* s az ára 60 krajczár lesz. Diszpéndányok is készülnek (egész váson kötésben) s 1 frt 20 krért rendelhetők meg. Az előfizetési pénzeket saját czímemre — és pedig lehetőleg december 31-ig — kérem beküldeni, hogy a munkámból megjelenendő példányok számát előre tudhassam. Kötetkém — mely a Huffman és Társa cég nyomda-vállalatának kiadásában fog megjelenni — 1896. márczius hó 1-én küldöm el a megrendelőknek. Gyűjtőknek 8 megrendelő után tiszteletpéldánnyal, 10 megrendelő után pedig diszpéndánnyal szolgálak.

* A Magyar Hírlap millenniumi albumát melynek bolti ára két frt lesz, ingyen kapja, meg a lap minden előfizetője, saját nevére nyomtatva. Ujjonnan belépő előfizetők is teljesen díjmentesen kapják meg e nagy, gyönyörűen illusztrált albumot. Az előfizetési pénzek (negyedévre 3.50, két hónapra 2.40, egy hónapra 1.20) a Magyar Hírlap kiadóhivatalába (Budapest, Honvéd-utca) küldendők.

S z i n h á z.

* A toloncz. Tegnap este Tóth Ede örökké szép népsziműje csinált közepes házat. A rendes népszimű előadások sikerült vagy kevésbé sikerült volta épen nem tud bennünket meggyőzni afelől, hogy mikor van egy művésznők a társulat névsorába felvéve, a ki páratlanul fényes népsziműi alakításaival ott szerepel az ország legelső között, — miért van szükség akkor arra, hogy a hivatásos primadonna játssza a népsziművek igazi művészetet feltételező szerepeit is. Kiváltak játékkal a tegnapi előadás keretéből: Locsarekné, Rózsahegyi, Krémer, Haday, Pajor Emilia nem tudott sikereket elérni ebben a rá nem illő szerepben. (R.)

* Blaháné Debreczenben. Nem rég hírt adtunk már lapunk olvasóinak, hogy Blaháné a nemzet csalogánya, az édes hangú énekesnő, bucsu fellépéseit Debreczenben fogja megkezdeni. A művésznő Tiszay Dezső színigazgató fölkérésére tegnap meleg hangú levélben válaszolt, melyben késznek nyilatkozott arra nézve, hogy bucsu-uját dicsőségének kiindulási pontján, Debreczenben kezdje meg. Tiszay Dezső színigazgató a ma reggeli gyorsvonattal Budapestre utazott, hogy megállapodjék a művésznővel fellépésének idejére nézve és összeállítsák a repertoirt is. Hisszük, hogy erre a hírre városunk közönsége akcióba fog lépni és olyan ünnepélylyé teszi a Blaháné bucsu napjait, a mely ritkítani fogja párját az egész országban.

* Pályázó direktorok. Holnap jár le annak a pályázatnak határideje, melyet a debreczeni színházra tüztek ki. S ma, mikor már jelentkezett valamennyi számba vehető pályázó, azt látjuk, hogy a debreczeni színház voltaképpen egy nagyon kapós jószág, s ezéltévesztettek lőnek mindazok a rémhírek, melyek kétségbejteni iparkodtak mindenkit, hogy a debreczeni színházra Tiszai Dezsőn kívül nem akad direktor. Ugy látjuk, hogy voltaképpen éppen nem hoznak áldozatot azok a direktorok, mikor hozzájuk pályáznak, — s a legnagyobb boldogságát képeznék mindegyiknek, ha megkaphatná a színházat. S ezek a pályázók nagyon számbavehetőek egytől-egyig. Itt van első sorban Komjáthy János a győri igazgató. A milyen ajánlóleveleket ő Győrből hozott, azok már magukban biztosíthatják neki a színházat. — Azt irták Győrből, nagyon fáj bár, hogy esetleg meg kell válniok Komjáthytól, de őszinte örömet okoz nekik, midőn látják annak az embernek előrehaladását, kit Győrből mindenki szeret. Komjáthy azonkívül jó színész és vagyoni helyzete is olyan, hogy nem lehet még csak aggodalmakat sem táplálni a jövője felett. Mint színész a Krecsányi iskolájához tartozik, ott szerezte igazgatói és rendezői rutinját. Többet talán nem is kell mellette mondanunk. Sok szépet írnak Csóka miskolczi igazgatóról is. — Erősen számbavehető ő is a pályázatnál, vannak neki is szép kilátásai, s vele sem fogunk veszteni, ha ő jön a Tiszai helyébe. — Ők volnának talán ketten, a kik jogos igényeket tűznek ahhoz, megérdemlik jóakaratomat, s a debreczeni színházat, amelyiknek jövője felett már a legközelebbi napokban határozni fog a kompetens bizottság. (R.)

* A negyedik pályázó. Ma érkezett a tanácshoz a negyedik pályázati kérvény. Halmay Imre, a Halmayné férje, jelenleg a Szabadka városi színház igazgatója nyújtotta be. — Halmay nyolcz éves direktorságra hivatkozik, melyet téli, nyári szezonban szünet nélkül folytatott, főlváltva Miskolczon, Kasán, Szabadkán mindig a közönség és a sajtó elismerése mellett. Irányelve volt, hogy társulatát a vidék legtehetségesebb erőiből állítsa össze s e célból anyagi érdekeit mindenkor alárendelte társulata művészi érdekeinek. Főlemliti, hogy közelebb 5000 frt szubvenziót szavazott meg részére a főváros. Kauzsiót nem mellékel, — de kijelenti, hogy ha őt tiszteli meg bizalmával a városi tanács, a kívánt kauzsiót részint készpénzben, részint elfogadható kézi zálog alakjában leteszi. — Igéri azt is, hogy társulata szervezésénél figyelembe veszi a város műértő közönsége által kedvelt színészerőket.

* A miskolczi színház ügye. A miskolczi színházi részvénytársaság választmánya ülést tartott, melyben szóba került az az indítvány, vajjon a színházat jövő évre is Csóka Sándor, ezidei igazgatónak adják-e ki. Elybehangzó vélemények alapján kimondották, hogy miniat Csóka társulata a közönség igényeinek teljesen megfelelő. minden pályázat kiírásának mellőzésével, Csókának adják a színházat. Mután azonban Csóka a debreczeni színház megnyerése iránt folyamodott, melynek ügye e hó 27-én dől el, a szerződést a 3 nap eltelte után nem írta alá. A színházra e szerint mégis csak pályázatot fognak kihirdetni. — Nem kívánjuk, de megeshetik, hogy a direktor két szék között a pad alá esik.

Városi és megyei hírek.

* Kelletlen stipendiumok. A pallagi földmives iskolában három, teljes ellátást biztosító alapítványi helye van Debreczen városának debreczeni illetőségű tanulók javára. De többször megtörtént már, hogy nincs három debreczeni ifjú az iskolában, kikkel betölthessék ez alapítványi helyeket. Az idén is üresen maradt egy hely, melyre az igazgató-ág az idegen származású Kolozsvári Jánost ajánlotta a földmivelségi miniszternek. A tanács beleegyezett, hogy a miniszter Kolozsvárat a stipendiumra felvehesse.

* Radikális eljárás. Az aggodalomnak sőt a megdöbbenésnek nyomasztó érzetével hallottuk a múlt héten azt a szomorú hírt, hogy a sertésvész, mely ellen a hatóság szigorú és lelkiismeretes óvintézkedéseivel mindekkoráig sikeresen védekezett, Nánás és Büdös Mihály felől behurczolták Debreczen város határára. Százszekre menő veszedelem fenyegette Debreczen város állattenyésztésének egyik legjövődelműbb ágát, — kiviteli kereskedelmünknek éppen most java virágzásában lévő részét: — a sertésstenyésztést és a sertéskereskedelmet, mely éppen annak következtében, hogy városunk a sertés-kolerának Kőbányán kitörése óta folyton veszmentes volt, — örvendates módon föllendült. A debreczeni sertés szállásokban 8—9 ezer darab kihizott sertés vár vevőre, s ennek a nagy létszámnak 700—800 ezer forint az értéke. Egy hirtelen bekövetkező zár esetén, még ha engedélyeztetnék is bizonyos közbiztonsági vagy szalámi gyárakba való közvetlen elszállítása a hizott sertéseknek, ezek értéke 30—40%-kal csökkenne, ami 200—300 ezer forint veszteséggel sújtaná a debreczeni hizláló gazdaközönséget. Könnyen érthető tehát az a riadalom, melyet a sertésvész behurczolásának hírből okozott. — De az ijedelem és a fenyegető veszedelem csak fokozta minden érdekelt tényezőnek a cselekvő képességét. — Hatóság és gazdaközönség, ahelyett, hogy a kormány gyámkodására várakozott volna, — maga fogott hozzá habozás és halogatás nélkül a fellépett baj gyors és gyökeres kiirtásához. Sertésstenyésztő és sertésbizláló gazdak azonnal összegyűltek és érezvén a veszedelem súlyos mivoltját, — elhatározták, hogy az egész inficiált sertés falkát, melyből néhány darab elhullott, a tulajdonostól faját közös költségükön, mihez a városi tanács is hozzájárult bizonyos összeggel, — megveszik és ott a vész kiütésekor mindjárt zár alá helyezett kaszáló birtokon az utolsó szálig kiirtják, megsemmisítik. — Ezzel nézve az egyezség a tulajdonossal hamarosan létre is jött. Mivel kétszáz darab részint beteg, részint még egészséges disznó egyetlenegy napon kimutott ez árnyék világból. — Ugy hogy az állategészségügyi hatóság bátran jelenthette azt a földmivelségi miniszternek: Kgyelmes Uram! Egy falka sertéssel behurczolták ugyan városunk határára a vészt, — de kifogtunk rajta, és a bajt alapjában, gyökerében kiirtottuk. — Hangsúlyoznunk kell minden aggodalom és serupulózitással szemben az előfordult egyedülálló sertés-vezes eset körülményei és jellegré nézve, hogy a vész olyan falkában tört ki, amelyet — mint halljuk — kivételes felsőbb engedelemmel inficiált szomszédos törvényhatóság területéről hajtottak Debreczen határára; a vész nem a város közelé-

ben, a sertés szállások között, hanem jó messze több mint husz kilométernyire a várostól, a Nagy-Csere nevű erdős pusztán, egy külön fekvő magán kaszáló birtokon tört ki, mely a 31. számú állategészségügyi járással együtt rögtön zár alá helyezett és a közel harmadfélszáz darabból álló falka kiirtása után alaposan dezinficiáltatik. — Szóval az érdekeltek és a hatóság mindent elkövettek, hogy a sertésveszt Debreczenben még csirájában elfojtsák és a sertéskevített továbbra is akadálytalanul biztosítsák.

NAPI HIREK.

— A konvent és Kiss Áron. A tiszántuli ev. ref. egyházkerület szeretett püspökét, Kiss Áront, abból az örvendates alkalomból, hogy betöltötte élete nyolczvanadik évét, — nyolczvanegyedik születése napján Budapest melegen üdvözölte az együtt tanácskozó ev. ref. konvent harmadik ülésén, annak megnyitása előtt Kun Bertalan püspök. Főlemlítette üdvözlő beszédében, hogy püspöktársa hosszú életét az anyaszentegyház szolgálatában töltötte el. Mint lelkipásztor 52 évig szolgált az Urat, 32 évig volt esperes, és 1891. óta mint a legnépesebb egyházkerület püspöke még most is erélyvel és kitartással tölti be kormányzó hivatalát. Szívéből kívánja, hogy sokáig tartsa meg őt még a jó Isten. A konventi elnök ezen jókívánságához a konvent jelenlevő tagjai egyértelműleg csatlakoztak. Az üdvözölt egyházfő a meghatottság hangján válaszolt és köszönte meg a konvent kitüntető figyelmét.

— Vizsgálat a lelkészválasztás ügyében. Mitrovics Gyula debreczeni lelkészválasztását, több Szele-párti választó felebezése következtében ma vették vizsgálat alá Fráter Barnabás derecskei főszolgabíró egyházmegyei világi főjegyző és Biber József esztári lelkész, e. m. aljegyző, kiket az egyházmegye bizott meg a vizsgálattal. Erre számos tanu van beidézve, akiknek kihallgatása ma és holnap fog tartani.

— Szentáoz ő a Kossuth-utcán. Tegnap az esti órákban kellemes szentáozió lepte meg a világot, illetőleg a Kossuth-utca járó kelőit. A szentáozió kellemes volt és meglepő: Sz. Dávid István nyitotta meg a téli kertjét nagy ünnepélyességgel. Az ünnepélyesség leginkább abból állott, hogy a Magyarfiúk muzsikáltak egész kis tündérmeseiket. A déli üdvények között fehér asztalok állottak, közöttük vidám ucak és hölgyek. Csendült a zene, csendült a pohár s a jókedv bearanyozta dévajágával az egész télikertet. A cigányok nimfáknak tűntek fel, s a pikulás mint egy fuvolázó tündér bujdosott barna arcával egy óriási kaktusz mögött. Mulatni vágyott mindenki s mulatott is mindenki, nagy sikerére a megnyitási ünnepélynek.

— Uj palota. A királyi tábla Széchenyi-utczai két méteres palotája falai mellől elhordhatják az utolsó álvány gerendáit is. — Minden felesleges cifraságtól ment, egyszerű nemes ízlésben épült szép aranyu palota áll e öttünk, melynek homokzatán márványba vésett aranyos betűkkel ragyog ez a felírás:

Magy. Királyi

IT É L Ő T Á B L A.

A tél folyamán Berger Jenő vállalkozó építész a palota belsejében dolgoztat, úgy, hogy

jövő évi ma
Jusztitia po
elfoglalhatj
A nagytere
festmény fo
hur városu
Lotz Károly
képezi tov
mutatott b
festendő ké
ábrázolja.

— Ha
és gyermek
az elhaltu
gyermekel
gyermekel,
dajka a f
anya, test

Terézia I
hó 25-én c
házasságár
des után t
hetetlen h
3 órakor
számu ház
tása szerit
levő sirbo
Az engesz
28-án déle
tattatni.

ösmerősei
Debreczen
világosság
— K
városi lap
len helyze
sztrájk m
vendéglők
sen megá
megszüni
tudják a
nál felény

— H
köztiszte
rosi viri
szélhűdés
híre —
széttérjed
vétel kel
családja
ülve egy
beli fáka
volt néh
rajta erő
perc mu
Gáspár
konstatá
nyait ma
sirkertbe

— Kiss
ban ült
fordulója
már vár
venedik
mellett
latban
Kiss G
pette t
mult, m
babérja
Szatmá
nevez,
vánság
lőnben
reczenh
püspök
városi
ven év
is szán

János
görög-l
üresed
megkez
nézve.
zók f
ungván
megyei
Görög
Nikha

jövő évi május 1-jére teljesen készen lesz Jusztitia pompás új hajléka és a királyi tábla elfoglalhatja kényelmes, állandó otthonát. — A nagyterem mennyezetét nagy allegorikus festmény fogja díszíteni. — Ifj. Huszen Arthur városunk szülötte, aki most Budapesten, Lotz Károly freskó-festő művész műtermében képezi tovább tehetségeit, sikerült vázlatot mutatott be a kir. tábla tárgyáló termében festendő képhez, mely az igazság diadalát ábrázolja.

— **Halálozás.** Rankai József mint férfi és gyermekei: József, Béla, Jenő és Ilona; az elhaltak testvérei: Kiss Miklós, neje és gyermekei; Anna férjével Széki Dániellel és gyermekei, mélyen elszomorodott szívvel tudjuk a felejthetetlen jó nő, páratlan édes anya, testvér és sógornőnek, néhai Kiss Terézia Rankai Józsefné asszonynak folyó hó 25-én délelőtt 11 órakor, életének 48-ik, házasságának 31-ik évében hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Felejthetetlen halottunk földi részei f. hó 27-én d. u. 3 órakor fognak, Szent Anna-utcza 2375-ik számú háztól, a róm. kath. egyház szertartása szerint, a Szent Anna-utcai sírkertben levő sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 28-án délelőtt fog az egkek Urának bemutatni. Végtisztességételére rokonainkat, ösmerőseinket szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1895. november 25. Az örök világosság fényekedjék neki!

— **Kisebbedett fővárosi lapok.** A fővárosi lapkiadók és könyvnyomdák kellemetlen helyzetbe jutottak az általános szedősztrájk miatt. A szedőtermek kiürültek, a vendéglők pedig megtelek. A kiadók közösen megállapodtak, hogy addig, amíg vagy megszűnik a sztrájk, vagy más módon pótolni tudják a hiányzó erőket, lapjaikat a szokott-nál felényi terjedelemben jelentetik meg.

— **Hirtelen halál.** Szoboszló város egyik köztisztviselőjében álló lakosa Weisz Ignác városi virilista tegnap délután hirtelen szív-szélhűdés következtében meghalt. A halál híre — mint levelezőnk írja — mihamar szétterjedt a városban s minden felé részvétet keltett. A megboldogult még délelben családjához ebédelte, ebéd után kocsiáruval egy tanyára hajtatott, hol több rendbeli fákát vásárolt faraktára részére. Aig volt néhány perczig a tanyán, szédülés vett rajta erőt, mire kocsiáru tettek, és néhány percz múltán már halott volt. Dr. Simon Gáspár városi orvos otthon már a halált konstátálta. A megboldogult földi maradványait ma teszik örök nyugalomra az izraelita sírkertben.

— **A szatmári főkapitány jubileuma** Kiss Áron püspöknek, ki csak a napokban ülte meg élete nyolczvanadik évfordulóját, testvéröccse: Kiss Gedeon, Szatmár város főkapitánya, most töltötte be ötvenedik évét annak, hogy teljes elismerés mellett és közbecsülés között városi szolgálatban működik. A ritka szép idő, melyet Kiss Gedeon tevékeny munkálkodás közepette töltött el, egy eseményekben gazdag mult, melyre most a tisztelet és elismerés babériját helyezhetjük. Az ősz férfit, kit Szatmáron mindenki csak Gida bácsinak nevez, az egész város üdvözölte és jó kívánságokkal halmozta el. Kiss Gedeont különben szoros rokoni kötelékek fűzik Debreczenhez, mert azonkívül, hogy Kiss Áron püspök testvérbátyja, leányát Végh Gyula városi rendőr alkapitány bírja feleségül. Ötven éves jubileuma alkalmából városunkból is számos üdvözlés érkezett.

— **A Danilovics utóda.** Danilovics János elhalálozásával a h.-dorogi vikáriusi görög-kath. püspöki helynöki szék megüresedvén — mint tudósítónk írja, már megkezdődtek a kombinációk az utódnak nézve. Hír szerint eddig a következők fognak pályázni: Fehér Emánuel ungvári kanonok; Hrabár János Ugocsa megyei főesperes nagy-komnyáti plébános; Görög Pál hajdumegyei bökönyi plébános és Nikhazzy István sátoralja-ulyhelyi plébános.

— **Sertésvész H.-Böszörményben** H.-Böszörményben fellépett a sertésvész. Előrelátható volt, hogy H.-Nánás felől behurcoltatik oda is a ragály, hacsak a legszigorubb óvintézkedésekkel meg nem gátolják. A hajdu város hatósága ma értesítette a debreczeni rendőrkapitányságot, hogy H.-Böszörménynek összes kül- és belterülete zár alá helyezett a további intézkedésig sertésvészarok nem tartanak.

— **November végén.** Már a bibliai idők óta deprimáló hatással van mindenütt és mindenre a hónap vége. A hónap végén rendszeren elfogy a pénz, elfogy a hangulat, az arcok szomorúak lesznek, s haragszik mindenki, hogy él. Ilyenkor pláne november végén, mikor már apró fehér hóhelyek szállonganak a levegőben, s hideg szél fúj, ami rendkívül emlékeztet a télre, a fagyra, — arra az időre, mikor szükség, igen nagy szükség van a pénzre, a tüzelőre. — Mikor nehezebb lesz az élet, s kevesebb a létért való küzdelem... Ah, ilyenkor még jobban elkecseregünk a hónap vége ellen, és sóhajtok üres zsebeinkben markolászva:

— **Miért is nincs mindig — elseje!**

Azonban elseje rohamos léptekkel közeledik, s mi boldogok leszünk ismét. Elseje — jöjjön el te országod!

— **Apollónok felvétele.** A magyar vöröskereszt egyesület 1896. évi január hó elején új b-tégapólonói tanfolyamot nyit az Erzsébet körházban. A betöltendő 11 helyre pályázhat minden feddhetlen előéletű nő 20—40 életév között, ki erkölcsi jobbjellegűségéből, hivatásszerűleg kíván az apollónói életpályára lépni. A kérvények a szükséges okmányokkal felszerelve legkésőbb folyó évi december hó 20-áig t-rjesztendő be a magyar vöröskereszt egyesület igazgatóságához, (B. Pest, Koronaherceg utca 2.) hol a közelebbi feltételek is megtudhatók. A folyamodványhoz mellékelendő: a) keresztlevele, illetőleg anyakönyvi kivonat; b) ha az illető férjhezett vagy kiskorú, beleegyezése a férjnek, szülőinek vagy gyámnak; c) erkölcsi bizonyítvány; d) hiteles bizonyítvány arról, hogy magyarul és esetleg németül is beszélni, írni és olvasni tud s kellő felfogási képességgel bír; e) hatósági bizonyítvány folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról; f) egészségi és himlőoltási bizonyítvány.

— **Rendőri hírek.** A rendőrség tegnap este és ma két tolvajnót kerített kézre. Major Mária karczagi illetőségű cselédeleány a péterfia-utczai 822 sz. alatt a házi asszonynál volt alkalmazásban, akit azonban rossz magaviselete következtében elbocsátott szolgálatából. Az elcsapott cseléd tegnap este belopódzott az említett helyre s már összeszedett az egyik szobából 12 csipkekendőt és egy női téli felöltőt, mikor észrevették s elfogták. — Szondi Lajosné pedig ma reggel a Borsy Lajos üzletéből egy női bluzt lopott el. Elfogták ezt is s mindkettőt áttették a kir. ügyészséghez. — A kis-csapó-utczán ma reggel a kolompér várában egy Nánási János nevű újföldi lakos magával hozott tanyai kutyája Ullman Károly vendéglőt megharapta. A sérült vendéglős jelentette a rendőrségnek, a honnan intézkedtek, hogy a kutya elpusztíttassék, mielőtt megállapították, hogy nem volt-e veszélyes?

Mulatságok.

* **Kaszlnóbál Püspök-Ladányban.** A püspök-ladányi kaszinó e hó 22-én bált rendezett, mely minden tekintetben fényesen sikerült, ott volt az egész vidék intelligenciája, ott volt a járás szolgabírája, Ábránczky István nejevel és bájos lányával. A négyeseket 40 pár táncolta, a kitünően sikerült mulatságnak csak a reggeli órákban volt vége. Tudósítónknak a következők neveit sikerült feljegyezni: Baranyai Mariska, Balogh Ika, Chrubes Katicza, Deutsch

Jolán, Horovitz Herminka, Komjátby Ilonka, Nábráczky Margitka, Simon Vilma, Varga Irénke. Asszonyok: Bródy Lajosné, Belovári Lajosné, Özv. Balogh Józsefné, Baranyai Lajosné, Chrubes Ferenczné, Dr. Debreczeni Lajosné, Deutsch Adolfné, Dr. Hajas Józsefné, Horovitz Elekne, Lichtmanu Mórné, Lukács Gusztávné, Ábránczky Istvánné, Nedolay Erzsébet, Özv. Varga Károlyné.

* **A Jótékony Nőegylet bálja.** Évrol-évre a farsang legkedvesebb és legikerültebb mulatságai közé tartozik a nőegylet kártonbálja, melyet az idei farsang elején január hó 18-án tartanak meg, s melyre most. anyival inkább készülnek, mert tavaly az egyület bálja — közbejött akadályok miatt — lemaradt.

x **Karácsonyi remények.** Alig 14 nap választ már el a magyar osztálysorsjáték nagy nyereséményhuzásától, mely f. év december 5—14-ig ejtetik meg és melyen 21499 nyeresémény kerül 4.332.000 korona összértékben kisorsolásra. Hogy ezen oly óriási esélyekkel bíró sorsjátékon oly egyének is játszhasanak, a kik egy egész sorsjegyért 40 frtot áldozni nem akarnak, vagy nem képesek, a magyar osztálysorsjáték sorsjegyei igen elmés módon tízedekbe (4 forint) és huszadokba (2 forint, vannak beosztva. Elgondolható tehát hány, emberről gondoskodik Fortuna istenasszony ezen huzásnál, amennyiben a kisorsolásra kerülő közel 4 1/2 millió részben az egész sorsjegyek tulajdonosai között, másrészt azonban a tízed és huszad sorsjegyek birtokosai között is feloszlik, úgy hogy a több mint 100.000 szerencsés nyerő azon helyzetben lesz, hogy boldog karácsonyt ültet és szeretetét övéi iránt gazdag ajándékokkal bizonyíthatja.

Táviratok.

Szentesített törvények.

Budapest, november 26. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A király ő felsége ma szentesítette a vallásszabadságról szóló törvényeket.

Nagy lopás.

Budapest, november 26. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Ma a keleti pályaudvartól az Andrássy-utig Kohn Manó ékszerész táskáját elopták. A táskában kilenczezer forint értékű ékszer volt. A lopást oly rendkívüli ügyességgel követték el, hogy még csak gyanakodni sem tudnak senkire.

A háboru szele.

Budapest, november 26. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik a Keleti Értesítőnek bizalmas helyről, hogy a kis-ázsiai helyzet még mindig igen veszedelmes, s aggodalomra ad okot.

A vita vége.

Budapest, november 26. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A költségvetési vitát ma bezárták. Az utolsó szónok Bartók Lajos volt. A költségvetés ellen szólott Hegedűs előadó zárószavaiban hosszan reflektált a vitára. Kimutatta, hogy az ellenzék heves támadásával, melyet a költségvetés ellen intézett, csak végtelenül siralmas helyzetet léplezte le. A nemzeti párt részéről Horánszky Nándor újból kérte határozati javaslatának elfogadását.

Vegyes hírek.

* **Szeget nyelt.** Borzasztóhalálal mult ki vasárnap Bihar megye Eszter községében, a község egyik dúsgazdag polgárának, Gurzó Jánosnak Jenő nevű 3 éves egyetlen fia. A nagyon élénk gyermek vasárnap délután Irinyi József nevű iskolásgyermekkel az apja és anyja körül az udvaron játszott. A gyermeküket rendkívül szerető szülők egyszer csak azt látták, hogy gyermekük összerogyott. Az iskolás fiú azon állítólagos kiáltására: Jenő szeget nyelt! a szülők a gyermek szájába nézve, csakugyan szeget láttak a torokban; de a gyermek ott rögtön a kezek közt megbalt. A járás és körorvos, Pelei József szolgabíró irnok jelentésében felboncolták a gyermek hülláját a gégefelet felett kereszthe akadva csakugyan megtalálták az izny hosszú sírószeget; a hirtelen halált szívészélhüdebből eredtnek konstátálták. A kedves gyermek temetése az egész község megható részvétele mellett ment végbe tegnapelőtt délután.

* **Fényes esküvő** volt szombaton a Kalvin-téri ev. ref. templomban, ippis és érkezői ifj. Fráter Béla jogtudor, budapesti gyakorló ügyvéd, kinek városunkban is széles körű ismeretése van, kelt egybe megelőző polgári házasságkötés után bölöni Mikó Miklós m. kir. kuriai bíró leányával Illával. Jelen voltak: Fráter Béla és neje gr. Rhédey Julia, Mikó Miklós és neje Tauffler Lenka és özv. Tauffler Ferencné örömszülők. Tanúk voltak: bölöni Mikó Imre törvényszéki bíró és ippis érkezői Fráter Jenő cs. és kir. kamarás honvédhuzár főhadnagy. Nyoszolyolányok voltak: Fráter Kata, Rigó Anna Simó Margit, Jeszenszky Margitka; vőfélyek: Mikó Gábor, bálintfalvi Nemes Lajos, Fráter Loránd m. kir. honvéd huszárfőhadnagy és Szunyogh Jánoska. Az ünnepi szertartást Szász Károly püspök végezte. Az ünnepet mindkét félnek ismerőseiből álló számos és előkelő közönség nézte végig.

* **A jegygyűrű.** A kapitány szobájában egy pillanatra megszakad a munka. A poros, nehéz dohányfüsttel telt levegős komor hivatal-szobába egy pillanatra beköztök egy darabka poezis egy kicsi tájos bábé kalapos asszonyka személyében. Bátorosan léptekkel tipog a bíró elé és bánatos reszkető szavakban adja okát látogatásának. Végzetlen nagy szerencsétlenség ért. Nagy fekete szeméből könnyek törnek elő, a mikor fájdalmasan csicsergi:

— A gyűrű, a mit hét hónappal ezelőtt adott az én jó Uracsám — elveszett.

Üde hamvas arczára hat hó óta most ül először a borongós bánat kifejezése. Erzékeny lelkéből, mint egy véghetetlen finom párázat szakad fel először egy pillanatra a bú. A kapitányt egészen meghatja az asszonyka bánata és gyöngéd szavakkal kezdi vigasztalni. E közben ismét látogatója akadt a kapitánynak. Egy piros pufók képű kis fiú, a ki örömtől lelkendezve egy iczike-piczike arany karika gyűrűt tesz a papirokkal telelakott asztalra:

— Találtam...

A bánatos asszonyka, mint a kit nem várt véghetetlen nagy boldogság ér, örömsikolylyal kapja kezébe az aranyos jószágot. Szemeiben felapadnak a könnyek és nézi nézi sokáig, hosszan, boldogan. Azután odafut a gyermekhez, bársnyos kezeckéivel megsimogatva annak arczát, rebegi csendesén:

Te édes... te drága...

* **Dunába ugrott leány.** Vasárnap este hét órakor egy uriasan öltözött 16—17 évesnek látszó leány a Lánchidőnéi a csavargözs-állománál a Dunába ugrott. A parton azonban a matrózok észrevették a hullámokkal küzködő leányt és kimentették. A leány kiléte eddig nem volt megállapítható.

C S A R N O K.

Az öldöklő angyal Csejthén.

Életrajz.

Vázolta: Z. Varga Mihály.

(Folytatás.)

III.

Midőn Báthory István, (a későbbi lengyel király, kortársai ragylátuok nevezték) Békési Gáspárt legyőzte, a hely színpén öt előkelő urat azonnal felakasztatott; majd hetet lefejeztetett; 34 lufó székelynek orrát és füleit levágatta, más 34-et pedig felakasztatott. Az itélőmester, Veselényi Miklós sirt, midőn ezen ítéletet kihirdette.

Báthory Boldizsár (a dolyfős országnagy) 1590-ben karánsebesi Jósika Istvánt, mintán alacsony származását és szolgai állapotát szemére hányta, a versenyteven felpofozta és megfojtotta. Báthory Boldizsár később börtönében, Báthory Zsigmond parancsára, megfojtatott. Az ellene emelt vádpontok közt az is szerepelt, hogy az is szerepelt, hogy az előkelő hölgyek szemérmét is megtámadja.

Báthory Endre, II. országbíró, erdélyi vajda, Szatmár, Szabolcs és Somogy megyék főispánja „kétes származásu szobalányát vette feleségül”. Róla írja Forgács váradi püspök: Már kora ifjúságában borital és bujálkodás által minden tagja használatát elvesztette.

Az ingatag jellemű Báthory Zsigmond erdélyi fejedelemtől azt mondja a krónika-író, hogy véres kezekkel jött a világra. Kedvencz mulatságai közé tartozott, a főurak fejét leütetni. Ha neje, Krisztina, közeledett, görcsöket kapott ellenszenvtől; ha hosszabb ideig nem mutatta magát, örvöngött utána. Majd haza küldte, majd visszakívánta. A fejedelemségről kétszer leköszönt. Szerencséje, hogy önkéntes számkivetés-be ment, különben az ugynevezett utolsó Báthorynak, Gábornak sorsára jut.

Báthory Gábor, erdélyi fejedelem; dandás alak; különben felfuvalkodott és véfengző zarnok, ki már ifju korában az élet örömei után futkosott és tenéig ürité a gyönyörök poharát. Nejét a „nagy kövér asszonyt” elűzte, hogy kedvére élhesse világát. A hajduk 1613. okt. 27-én tütykösökkel agyonverték... Erkölctelen novérét, Annát, néhány tanu, hallomás után, azzal vádolja, hogy testvérbátyjával, Gáborral, már leánykorában, Ecseden, a később is, férjének, Bánffy Dénesnek étében, tüdőviszonyt folytatott volna.

Báthory Erzsébetnek nagynéje Klára, Antal nevű irnok kedveséve, férjét Losonczy Antal, ki köszvénybaja miatt ágyban fekvő beteg volt, megfojtja. „Elvágja oly mohóvala — írja Forgács püspök — hogy börtönében, hova, mint férjgyilkos került, börtönörökkel, silány sorsu rabokkal szeretközött”...

Báthory István, Erzsébetnek fivéréből azt írja Istvánffy, hogy telhetetlen vala és boszúálló, ki feleslettség, ivás- és kicsapongásban találta gyönyörűségét. Mások így jellemzik: Báthory nagylelkű, de magába zárkózott, rideg, parancsolóshoz szokott ember volt. Nagyobb urat nem ismert magánál s határtalan büszkeségében még a király előtt sem hajolt meg. — Beszélik, hogy mikor Rudolf császár 1904-ben pénzt kért tőle kölcsön, hogy annak fejében birtokot ad neki, a hozzá küldött követet három napig maga elé sem bocsátotta. Végre audienciára hivatta s egész udvara szemeláttára, sokáig még le se ültette a „császár képét”. — Ekkor aztán kijelentette, hogy ősei pénzen soha sem vettek jószágot; nem is adtak el, mert kalmárok nem voltak stb. Időnap előtt megvénült, elbetegeskedett; az obligát köztvény ugy hatalmába kerítette, hogy a külvilággal alig érintkezett... Hogy minő boldog családi életet élt nejevel, Drugeth Fruzsínával? megmondja a krónika: „Az feleségének öt esztendőig csak egy szót sem szólott”. Szirmay szerint Pál nevű természetes gyer-

meke maradt, kinek sorsáról bőkezűen gondoskodott.

Ha a t. olvasó ez előzményeket tudomásul vette, ugy sokat meg fog érteni abból, ami következik. Többen keresték a kulcsot a csejthei rejtvény megoldásához; mi a Báthoryak családi jellemvonásaiban véljük azt fellelhetni. Igen, ebből a fajból és ilyen vérből származott Báthory Erzsébet!...

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Reform a szeszitalmérés bérletében.** A kizárólagos szeszitalmérési jogosultságuk az év végével való megszüntetése következtében az italmérési engedélyek kiadása körüli eljárásra vonatkozólag a következőkre figyelmeztetjük érdekelt olvasóinkat.

I. Oly helyeken, a hol ez idő szerint is a szeszitalmérési adó beszedési joga van biztosítva, a jelenleg érvényben levő összes italmérési engedélyek továbbra is érvényben maradnak, azoknak kivételével, a melyeket a szeszitalmérési adó beszedési jogának bérleti az 1892. XV. t.-cz. 5. és 7. §-a alapján biznak. Ezek az engedélyek az év végével önként megszűnnek.

II. Oly helyeken, hol jelenleg a kizárólagos szeszitalmérési jog van f. év decz. hó 31-ig hasznabérbe adva, a bor és sör kimérésére szóló engedélyek birtokában lévő felek — amennyiben engedélyüket égetett szesz italokra is kiterjeszteni kívánják, a birtokukban lévő italmérési engedélyt legkésőbb decz. 31-ig terjeszték be az illetékes pénzügyőri szakaszhoz.

III. Azok a bejegyzett özégű fűzet-, anyag- és vegyes-kereskedők, a kik ezidő szerint az 1890. évi XXXVI. t.-cz. 7. §-a alapján korlátolt kismértékben való elárúsításra bírnak engedéllyel, engedélyeik birtokában maradnak minden további kérelmezés nélkül is.

* **Baromfiak megvédése.** A csütörtöki közgyűlés napirendjére van kitűzve a baromfiak fertőző betegségei ellen való védekezéssel szülő szabályrendelet tárgyalása. E szabályrendeleti javaslat a földmivelésügyi miniszter kezeltéjében készült, s hat szakaszból áll. Így hangzik: 1. §. Mindenki köteles, ha a birtokában lévő baromfiak között 2—3 nap alatt több baromfi betegedett meg, vagy elhullott, azt az I-ső foku hatóságának szonnal bejelenteni. Az I-ső foku hatóság (rendőr-kapitányság) a betegedések vagy elhullások okát az állatorvossal megállapítja s fertőző betegség esetén a baromfi állományt az illető helyen vagy udvarban zár alá helyezi. 2. §. Ha a városnak vagy a város határának különböző részeiben és több egymástól távol fekvő udvarban — majorban — tanyában lép föl ugyanazon időben fertőző betegség, az járványosnak tekintendő, s az I-ső foku állategészségügyi hatóság tartozik az egyes állategészségügyi járásokat, a melyeken a betegség megállapított, zár alá helyezni s gondoskodni arról, hogy a lezárt területről sem élő, sem levágott baromfiak a városba vagy más községbe ki ne vitethessenek. 3. §. A járvány megszüntnek az I-ső foku hatóság által mondatik ki, s a zárt terület csak akkor oldható fel, ha az utolsó elhullás, illetve betegedés után, már 8 nap eltelt. A zár fölloldását megelőzőleg, minden fertőzött udvar, ol, ketrecz kitisztítandó, fertőtlenítendő. Az elhullott baromfiak és ürülékeik, legalább félméter mélyen elásandók s azoknak a trágyadombra, udvarra vagy bárhova való kivetése szigoruan tilos. 4. §. A szabályrendelet be nem tartása kihágást képez és az 1879. évi XL. t.-cz. 16. §-a alapján 15 forintig terjedhető pénzbírsággal, ennek behajthatatlansága esetén 2 napig terjedhető elzárással büntethető. 5. §. A befolyt pénzbüntetések a városi házipénztár állategészségügyi alapját illetik. 6. §. A kihágás felett I-ső fokban a rendőrkapitányság, II-od fokban a városi tanács, III-od fokban a földmivelésügyi m. kir. miniszter bíraskodik.

Magyar e
400 klgam
Öreg közép
54-től—57
kint) 321
54—55
251—320
Fiatall kör
sulyban) —
szedett N
220—280
200 krig.
— Könyv
sulyban —

Debrecen

Idénybérlet
Ma kedv

Operette
Mars. For
Viktor. Ze
dező: Kré
ruhatár

Vivarel —
Gibard, h
Michonet,
Benoit, c
A kapitán
Pepin, ad
A vicomte
Poireau —
Klári (Clá
Berenice
Michotte
Octavia
Sarolta
Esztrella
Marietta
Virginia
Aline
1-ső)
2-ik) ve
3-ik)
1-ső)
2-ik) hu
3-ik)
Rendező
Vevők,
1-ső felv
Montargi
Monta
Szerdán,

Cs.
teljesithet
vény már
van osztv
hozzá. Ha
rendelkeze

„Osol

F

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjától.

675. szám.
1895.

Pályázati hirdetmény.

Hajdúvármegyének folyó évi december 23-án tartandó tisztújító közgyűlésén az alább felsorolt tiszti állások fognak választás útján és pedig 1896. évi január hó 1-5-öd napjától számítandó 6 évi időtartamra betöltetni, melyre ezennel pályázat hirdettetik.

A kellően felszerelt pályázati kérvények hozzám, mint a kijelölő bizottság elnökéhez folyó évi december 15-ikének é. n. 5 órájáig annyival inkább benyújtanók, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Választás útján betöltendő tiszti állások:

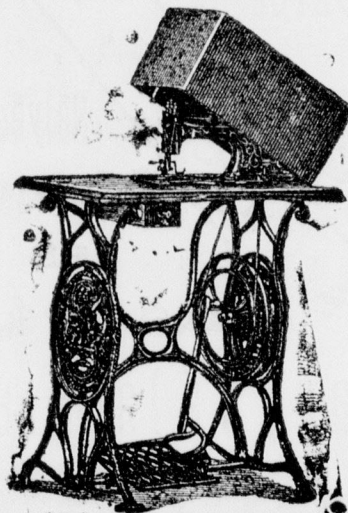
Sorszám	Tiszti állás megnevezése	Fizetés	Lakbér	Uti átalány	Összesen
1.	Alispán	2200.	500.	300.	3000.
2.	Főjegyző	1540.	300.	—	1840.
3.	Árvaszéki elnök	1540.	300.	—	1840.
4.	Tiszti ügyész	1320.	300.	—	1620.
5.	Közös pénztárnok	1210.	300.	—	1510.
6.	Pénztári ellenőr	1100.	300.	—	1400.
7.	Árvaszéki elnök	1100.	300.	—	1400.
8.	Árvaszéki elnök	1100.	300.	—	1400.
9.	Árvaszéki elnök	1100.	300.	—	1400.
10.	I-ös aljegyző	1100.	200.	—	1300.
11.	II-ik aljegyző	920.	200.	—	1120.
12.	III-ik aljegyző	805.	200.	—	1005.
13.	Főszolgabíró	1120.	300.	400.	1820.
14.	Főszolgabíró	1120.	300.	400.	1820.
15.	Szolgabíró	805.	200.	—	1005.
16.	Szolgabíró	805.	200.	—	1005.
17.	Szolgabíró	805.	200.	—	1005.

Debreczen, 1895. október 25-én.

Gróf Dégenfeld József.

762-3-3.

Gépjavitó műhely.



Ingyen

kap mindenki egy eredeti osztály sorsjegyet, melylyel

50000 forintot nyerhet.

Minden 3-dik sorsjegynek nyernie kell.

Tapasztalatból mindeki meggyőződhet már arról, hogy Fortuna isten asszonya azokat látogatja meg legszívesebben s azoknak juttatja a főnyereményeket, kik nem közvetlenül pénzért, hanem a kik ajándék, avagy hasonló czímen véletlenül jutnak sorsjegyre, bizonyítja azt azon körülmény, hogy a most legutóbb történt osztály sorsjegy húzás alkalmával a főnyeremény egy ily sorsjegyre esett, ép ezen esemény indít engem arra, hogy üzletemben készpénz, avagy részletfizetésre vásárolt minden egyes varrógép vétele alkalmával az első részlet lefizetése után egy drb eredeti osztály sorsjegyet adok ingyen, a melylyel 50000 forintot lehet nyerni.

Azon országos hírnévnek örvendő Dürkopp-féle karikahajós, Vibrating-Schuttle, eredeti Phönix és Singer varrógépekben nagy raktárt tartok és hallatlan olcsó árak mellett részletfizetésre, áremelés nélkül árusítom el.

Házi használatra s minden ipari célokra egy családi Singer varrógép zárszekrényvel 5 évi jótállással 35 frtéért és feljebb kapható csakis

Deutsch Edénél

Debreczen, Nagy-Hatvan-utca 1095. sz.

Minden szerkezetű varrógépek és kerékpárok javítása juttányosan és gyorsan eszközöltetnek.

Nagy raktár tükör s képekben és áremelés nélkül részletfizetésre is eladatnak.

Tisztelettel

DEUTSCH EDE.

641.

Tükör és képraktár.

Kerékpár és varrógép kellekek.

Pneumatikus kerékpárok.

Nagy választék érkezett
selymekből

Menyasszonyi

és alkalmi ruhákra
bluzokra.

Szabó Lajos Fiai cég.

7950 tk.

1895.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Debreczen szabad kir. város végrehajtható, özvegy Fehér Andrásné végrehajtást szenvedő elleni 1278 frt 31 kr tökekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén lévő, Mártonfalva pusztá Guth község határában fekvő, a Mártonfalva pusztá Guthi 13 szjkvi A+1-2. r. 659 és 665 hrsz. ingatlanokra, azonban a C 1-2. alatt Debreczen sz. kir. város közönsége és a kaszálló birtokosok javára bekebelezett szolgálmi jog érintése nélkül az árverést 7233 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896 évi január hó 17-ik napján délután 3 órakor ezen kir. törvényszék mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 723 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. Törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1895. évi szeptember hó 20-ik napján.

Nagy Károly kir. törvényszéki bíró helyett:

Rottler,

kir. törvényszéki bíró.

799-1-1

4711. sz.

Rheinveilchen

(Rajnaibolya)

Ferd. Mühlens

4711 sz. Köln a/Rh.



Ezen újdonás illata minden várokozást felülmul s a frissen szedett bolya illatától nem különbözik. Kapható minden nagyobb illatszercsarnoknál.

Raktár: Szent-Királyi Tivadar műiparú üzletében és Tóth Béla gyógyszerésznél. 796-5-1